

עין משפט
גר מצוה

מוסף רש"י

וַתַּחֲתִי מִשְׁכְּנִי בְּחוֹכְכֶם.
וְכִשְׁלֹמֹה מִקְרָא הָאֵל כִּכֹּר
הָרוּק הַמִּשְׁקֵן, שֶׁכֶּר
בְּחוֹתוֹ כִּסְיֵי וְנֹכַח וְנֹכַח
חֹתוֹ דִּכְכֹּר כִּלְהֵל מוֹעֵד
נֶאֱמַר דִּכְכֹּר (יִרְמְיָהוּ) וְ
דִּכְכֹּר הָאֵל מִלִּי מִלְּהֵל מוֹעֵד,
עַל אֹהֶל מִשְׁקֵן הָיָה
הַמִּשְׁקֵן עוֹד אֵל עַל אֵל
הַמִּשְׁקֵן (שְׁמוּאֵל ב.)
אֵלֶּה הָאֲמֹרֹת כָּל מִקְוֵה
יִרְאֵה אֵלֶּה עַל אֵשׁ (תְּהִיכֶם)
כֹּה: אֲרֹכֶה, אֲרֹכֶה כֹּה
שְׁמוֹת אֲרֹכֶה (שֵׁם) לִשְׁוֹן
מִשְׁתַּחֲוֵה מִשְׁתַּחֲוֵה
אֲרֹכֶה:

תני וטמא כבודו
 וצולעו ממנו וטמא
 כו. מזה"כ הי' המטמא
 בעורו ורעה שש' חייב
 מכותיו כל מקרה ה' טמא
 וטמא ומי א' משש' ה' אינו
 עני הא' רקא דכתיב
 עני (משכן) [וּמִקְרָא] דהא
 טמא כשנטמא בחייו דהא
 כתיב א' משש' ה'
 ונחזי עני כטומאה
 כשמיט' דהא תריזו
 משש' וקדשה אקרי.
 משש' אבנא ונחזי
 משש' כטומאה ותריזו
 אקרי קדשה שנאמר דכתיב
 ה' מקדש וכו' וכל
 אשר אני כראה אותך
 א' מבני השמשן ששעת
 שש' חתה. ור' דאית' ש' דאית' ש'
 משש' ונחזי מקדש לא
 נחזי. ומקדש קדשה
 משש' קדשה וטמא
 לא קדשה. וקדשה
 עולא לענין טמאה
 שש' שתיין שש' ש' ש' ש'
 שחייבין כטומאה בחייו
 כן קריבין כטומאה
 כשמיט' וחייו נמי אקרי
 קדשה שנאמר וטמא
 וקדושים וכו' מקדש:

סיפור השתתפות אפר שהה בלח השתתפות, אמר רבא לא שנו אלא בהשתתפות כלפי חלפי אבל בהשתתפות כלפי מנים אצרי לא שהה שהם השתתפות שאין בה שהיו זה אלא בריתא כלכל, אבל מישות דרים וגולים זה היא השתתפות שיש בה שהיה, וכמה שיעור זה שהיה זה אלא בשעור קריאת זה הפסוק כלול וכל בני ישראל ואין ברדת האש בכזה זה זה הבית וכיכורו אמר ארצא על הרצפה וישתתף ליהודי להי שוב כי לעולם חסדן. וזה אמר בשעור קריאתו פן יתכנסו אפים ארצא ער פון השתתפות קידה על אפים, רביעה ברכים השתתפות השתתפות זה מישות דרים וגולים זה, וישעור מביא:

ר) חילוי ג' ל' בילול ח' עשרה
תהרה

מסורת הש"ס

(א) רש"ל מ"א, (ב) עירובין כג.
(ג) ברכות לד: מגילה כב:
(ד) ובעירובין פרש"י באופן
אחר הייחוד מנאמר.
(ה) ושייך לעיל במשנה יד:
(ו) כמו אלא י"ל. רש"ל.

1. כל היגע כמה בנפש האדם אשר ימות ולא יתחנא ואמר משכן יי טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא יציה עוד ממנו
2. ואיש אשר יטמא ולא ירחץ ונכרתה הנפש ההוא מתוך הקהל כי מי מקדש יי טמא מי נדה לא זרק עליו טמא הוא: כמדרש י ט
3. ונתתי ומשכני בכוכם ולא תגעל נפשי אתכם:

ויקרא בו יא
4. ונסע הקהנים נשיא
המקדש והקטנו
המשכן עד כאן:
מכבר כ"א
5. ונעשו לי מקדש
ושכנתי בהם:
6. ככל אשר אני מראה
אותך את תבנית המשכן
ואת תבנית כל כליו וכן
תעשו:
7. וכל בני ישראל ראים
ברדת אשר ויבדלו יו
הבית ויבדלו אפס
ארצו על הרצפה
וישחתו החדות יו
שבו בו לעולם חסד:
8. וזכרתי הימים יא
א. ודברתי כשבי ארץ
ארץ והשחתו למלך
ותאמרו יו ארצי המלך
עד לעולם:

מלכים א א לא
9. ויהי ככלות שלמה
להתפלל אל יי את כ
התפלה והתחננה וזאת
קם מלפני מזבח יי מבער
על ברכיו וכפיו פרשות
השמים: מלכים א א נד
10. יוספר אל אביו וא
אדיו ויער בו אביו
ויאמר לו מה החלום
הזה אשר חלמת הבוא
נבוא אני ואמך ואחייך
להשתחות לך ארצה:
בראשית י' י

(ח) ב' מ' מכדי משכן זכר
ס"ה מכדי משכן חקרי
מקדש ומקדש חקרי משכן
תרי קראי למה לי אם
אינו ענין לטומאה
שבחוץ תנורו ענין
לטומאה שבפנים
בשלח כו': (ג) שם
פקוקא וכל בני ישראל וכו'
לעולם חקדו וחד אמר כמו
מירכשי לפסי': (ג) שם
וכן הוא חומר

טמא בעורה מנלן דמיחייב הא לא
 עס (בגמרא ה) שכבר נתימא **בבבבב**
 עס שאין אחרתה היתר במות (והא עין קיי):
 ג' דבמפרש לקמן: **והא עין מבעי**
בבבבב (כל היתמן בבבבב קר
 משכן: **הוא בארון כפי** עין
 הקהלים נוסחין את הארון והשולחן
 והמזבחה והמזבחות שם דברים
 המבדוקים: **לא ענו** דבהשמועה כל
 דהו אפי' לא שהה זה כדי השמועה
 חייב: **אלא השמועה כלפי עיני**
ללך מערב: **אכל השמועה כלפי**
 למות חין וז השמועה חייב
 שהה כדי השמועה מיחייב משום
 שהיה וז לא לא: **וכי אמר**
השמועה כלפי עיני כל דהו חין
 של השמועה ושהה כדי שיעור
 חיוב השמועה דהנן כלפי חין
 דבעי שיעור חיוב: **ארגס** משמע
 לשון שיעור: **למלקות** אם התרו בו
 שלא לעמוד ועמד פחות מכדי שהיה:
 וא

וְאִיקָרִי מִקְדָּשׁ וּמִקְדָּשׁ אִיקָרִי
וְאִידִי מִשְׁכָּן מִשְׁכָּן וּמִקְדָּשׁ
אִיקָרִי מִשְׁכָּן דְּכֹתִיב³ וְגַתִּי
נִגְלָן אֵילִימָא מִדְּכֹתִיב⁴ וְנִסְעוּ
וְלֹא מִהֵבָא⁵ וְעוֹשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ
אוֹתָךְ אֵת תְּבִנֹת הַמִּשְׁכָּן:
כֹּא לֹא שֵׁנו אֵלֹא שֶׁהִשְׁתַּחֲוִה
לֹא שֶׁהָא לֹא אֵיכָא דְּמַתְנִי
לֵל דְּהִשְׁתַּחֲוִיָּה נִגְפָּה בְּעִיָּה
כְּלָפִי חוּץ אֲבָל כְּלָפִי פָּנִים
לְכָפִי פָּנִים אוֹ שֶׁהָא כְּרִי
הֵיכִי דְּמִי הִשְׁתַּחֲוִיָּה דְּרֵית
שֶׁהִיָּה דְּלִית בֵּה שְׁהִיָּה זוֹ
דִּים וְדִגְלִים וְכֻמָּה שִׁיעוּר
מִיָּה וּמִנּוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן פּוֹי
חָק אֲרֵי נִחְמַנִי וְאִמְרִי לֵה ר' שִׁשְׁ
בַּר זַבְדִּי וְיִכְרְעוּ לִסְפֵּיא⁶ וְכֹל
הַבֵּית וְיִכְרְעוּ אִפִּים אֶרְצָה
עוֹלָם חֲסֵדוֹ י"ד⁷ קִידָה עַל
יֵץ כְּרִיעָה עַל בְּרִכִּים וְכֵן הוּא
יֵס וְדִגְלִים וְכֵן (ו) אוֹמֵר י"ו הַבּוֹא
יֵי רַבָּא צִרְיָךְ שֶׁהִיָּה לְמַלְכוּת
יָה לְמַלְכוּת לֹא גִמּוּרֵי שֶׁהִיָּה
אוֹ

וְגו' לֹא אֶמְרִין אֵלָּא זִמְנָא שֶׁהַעֲבֹדָה
וּפְסִיחָתָא דְלִחְוֵי הַיִּבְלָא פְסִלִין שְׁנֵהֶם
כְּעִירֻבִין וְשִׁבְלֵי יֵשׁ אֵלֶּה מִעַד
שֶׁאִי אֶמְרִין וּמִשְׁכָּן אִיִּקְרִי מִקֶּדֶשׁ
כִּי כֵּן הִיָּה מְחֻלָּק דְּדִבְרֵי שְׁאִנֵּי מְלִי
וְשֶׁמֶת מִקּוֹס לֹא גִמְרִי מִהֲדִיד מְטַעֵמָא
וְכֹכֵל חֲבִירוֹ שְׁעֵשֶׂה בְּפִסִּים וְכֵן הִיָּה
קֶדֶשׁ מִשְׁכָּן וּמִשְׁכָּן אִיִּקְרִי מִקֶּדֶשׁ
וְזֶה בְּהִידָא דְלֵאל גִּמְרִין מִהֲדִיד וְאִמֶּר
אִיִּקְרִי מִשְׁכָּן וְהוּא דְּמִיתֵּלֵת אֵל גִּמְרִי
ר' אֲלֵעֹזר אֲמַרְיָא שֶׁי קֶרֶב דְּבִירוֹת
י אֲבִיבִי קֶרֶב תְּוִינֵיָא לְמַעֲשֵׂי מִשְׁכָּן
ר' דֹּאֲתָא לְמַעֲשֵׂי מִקֶּדֶשׁ לֵהֲרִי כְּתוּב
וְזֶה לְטוֹמֵאָה שְׂכָפְסִים וְקֶדֶשׁ מִלֵּי הַנֶּהוּ
דְּמַנְוֹת בְּפִרְקָא מִתְרָא דְּרִבְחִים (ק"ב).
יִינֵיָא כְּחֵיד כְּפֹרֶת וְהִזֵּה אֵל הַכְּפֹרֶת
כְּפֹרֶת וְהִזֵּה לוֹ דְּבִנֵּי שִׁילֹת שְׁעִיר
שֶׁהוּמְרִי הַנְּחִית: **קִידָה ע"י אַפִּים.**
לְאִפֵּי אֲרַמֵּי (שְׂעִיָּה מַטְ) אִפִּים אֲרָן
לְאֶשְׁתָּן נָמִי בְּקֶרֶב הָיִי:

מלה

נפמא בעזרה ונעלמה ממנו טומאה וכו':
טומאה בעזרה מנלן א"ר אלעזר כתוב אחד
אומר יאת משכן ה' ממא וכתוב אחד אומר
כי את מקדש ה' טמא⁶ (אם אינו ענין
לטומאה שבחזן תנהו ענין לטומאה
שבפנים) וקראי מיתרי הא מיצר צריכי
רתנא ר' אלעזר אומר אם נאמר משכן למה
נאמר מקדש ואם נאמר מקדש למה נאמר
משכן אילו נאמר משכן ולא נאמר מקדש
הייתי אומר על משכן יהא חייב שהרי
משוה בשמן המשחה ועל מקדש לא יהא
חייב ואם נאמר מקדש ולא נאמר משכן
הייתי אומר על מקדש יהא חייב שהרי
קדושתו קדושת עולם ועל משכן לא יהא
חייב לכך נאמר משכן לכך נאמר מקדש

רבי אלעזר הכי קא קשיא ליה (ב) מברך (א) משכן נכתוב או אידי ואידי מקדש או אידי למה לי שמע מינה תרתי בשלמא מקדש משכני בתוכם אלא משכן דאיקרי מקדש הקהלים נושאי המקדש יהוה בארץ כתיב ושכניו בתוכם וכתבי ככל אשר אני מרז והשתחוה או ששהה כדי השתחואה: אמר כלפי פנים אבל השתחוה כלפי חוץ ששה לה אסיפא או ששהה בכדי השתחואה שיהיה אמר רבא "לא שנו אלא שהשתחוה אע"ג דלא ששה והכי קאמר השתחוה השתחואה בהך השתחואה דכלפי חוץ חיי בה שהיה והכי דמי השתחואה דלית בה כריעה בעלמא היא דאית בה שהיה פיש שהיה פליגי בה ר' יצחק בר נחמני וחד ר' ואמרי לה ר"ש בן פזי וחד דעימיה ומנר ר' בר נחמני חד אמר כמימיה דהא' פסוקא (ו) בני ישראל רואים בדרת האש וכבוד ה' על הרצפה וישתחוו והודות לה' כי טוב כי אפים וכן הוא אומר יתקד בת שבע אפים אומר 'מכרוע על ברכיו' השתחואה זו פשוט נבוא אני ואמך ואחך להשתחוות לך ארצה: או אין צריך שהיה למלקות לקרבן גמירי ש

שלה וביט עולמים קך תלמוד לומר לעבור עבודה עבוד
מהדדי וברשי עירובין ודף כ' וס' בני שלמים ששחטן קח
ול מלדאקין משכן מקדש ומקדש משכן וסמא קס ליה ל
עולמים ומוקמין ליה לדרשה אחרין ומיכו קס כיון דמי
וריייהו מתד קרל כמו חיה ובהנה שו' בכלל זו וריבית
לין יתס סגי נחד קרל לשניהס אכל בשמעין דחלי נח
נגשים כפנים היו בקדושת מקוס ושילוח שער המדרג
ה הכא ליכח או ארדי וארדי וכו' אלא גרסי מדי
אלעזר אמרו חוק על רבי אלעזר תרבי דרבי אלעזר
יחל ית גמריי מהדדי משוס דמשכן אירק מקדש ומקדש
לאלטרין למיכח תריייהו משוס טומאה שפנים כדקאמרי
מקדש ומשי אילו נאמר מקדש בתריייהו ייחי ואמר ל
ולא לטומאה שפנים וכו' אן הוה כתיב משכן בתריייהו
לעין דקמין תריייהו ומדמקדש אירק משכן אלל ע"כ אמר ח
ויה ליה יצק וקטרס נוב וגבעון לפי שלל הי סומוס שמוס
לרין לרבות נוב וגבעון טפי מבהקן וי"ל משוס כדסהוא
ה ארון אכל קשיא לריב"ז ה גבי מעלה ששן גמי כח
טריך ריב"ז דלפטר דיון קדושת מחנות ננוז וגבעון יחי
סדכיי (בתריייהו מח) אלא משוס דכריי וכו' ומי
ודו וישמחו ולפיו וי"ל דמגמרל אית לן קידה על אפיס ומי

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones